

Franc Korbar: Učbenik za trobento

(165 str.; 20 €)

Učbenik, ki je že leta 2009 izšel pri grosupeljski založbi *Partner graf.*, je pravzaprav kar didaktični komplet: od učbenika (s teoretičnim in praktičnim delom) pa vse do šestih knjig kompletov (partov, partitur in zgoščenk). Te je avtor napisal in dodal učbeniku naslednje leto (2010) in prinašajo pesmi za trobento ali tenor (s klavirjem), za rog (s klavirjem) in za pozavno ali bariton (s klavirjem). Po (uvodnih) besedah avtorja F. Korbarja sledi teoretični del (1–21). Ta vsebuje pihanje (2,5 str.), ustnice (7 str.) in jezik (4,5 str.). Najobsežnejši je praktični del (142 str.), ki se na koncu razvije v pesmi in vaje za dve trobenti, vaje za intonacijo in pesmi za štiri trobila (dve trobenti in dve pozavni). Med njimi že v učbeniku najdemo naslove (Korbarjevih) priredb popularne Gruberjeve *Svete noči* in številne priredbe slovenskih ljudskih pesmi (*Ciganček*, *Fantje po polj' gredo*, *Moja dekle je še mlada*, *Majhna sem bila*, *Pika poka pod goro*, *Šmentana muha*, *Na oknu glej obrazek bled*, *Barčica po morju plava*, *Počiva jezero v tihoti*, *Zagorski zvonovi*, *T'rzinka*, *V dolini tihi*, *Kje so tiste stezice*, *Gozdič je že zelen*, *Božični venček*) in tudi tujih popularnih napevov (*Amazing grace*, *Happy birthday*, *Jingelbells*, *O, Suzana*). Tu je še priredba popularne Beethovnovne *Ode radosti* in naše himne, Premrlove *Zdravljice*. Učbenik je v svojem teoretičnem in praktičnem delu bogat z različnimi slikami, ilustracijami in fotografijami. Gre za neke vrste sistematično dognan pedagoški in metodično-didaktični učbenik, ki

mu je avtor kot izkušeni glasbenik poleg svoje bogate teorije in prakse dodal še svoje (glasbene) priredbe. Pri teh je upošteval zmogljivost mlajših trobilcev, saj je gradivo v prvi vrsti namenjeno začetku ukvarjanja in igranja s trobili, torej za področje osnovne glasbene šole. V njem pa bo našel marsikateri nasvet za prebroditev težav tudi starejši glasbenik trobilec, predvsem pa je njegov dodatek – notni komplet – bogata nadgradnja vsega

Franc Korbar

osnovnega; saj gre v tem primeru za pravo malo komorno glasbeno šolo. Ta je bila doslej prav na osnovni stopnji glasbenega šolanja trobil morda še najbolj zanemarjena. Zanj preprosto ni bilo ne razpoložljive literature, kaj šele zgledov, ki so sedaj v večini primerov zgrajeni na slovenski ljudski pesmi. Torej v tem primeru ne gre le za tradicionalni učbenik, temveč (tudi po mnenju strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje) za mnogo več: gre za neke vrste »Korbarjev« celotni ali kar totalni sistem poučevanja, učenja in igranja trobil, torej za metodično-didaktični komplet: od že omenjenega uvoda, prek teoretičnega dela, uvoda k praktičnemu delu do praktičnega dela, pesmi in vaj za dve trobenti (učitelj in učenec): *Čuk se je oženil, Na planincih, Sijaj, sijaj sončece, Lisička je prav zvita zver, Izidor ovčice pase, Marko skače, Jaz 'mam pa konj'ča belega, Večerni zvon, Oj, ta vojaški boben, Chiapanecas, El condor passa, Sonček čez hribček gre, Havah nagilah, La cucaracha, Tarantela, Barčica po morju plava, Sem deklica mala, vesela, Tam dol na ravnem polju, Auld lang sine, Fantje po polj' gredo, Ninja-ninja, Bolujem ja, Ti si Milko moja, Go tell it on the mountain in Muss i denn.* Sledijo vaje za intonacijo (za štiri trobila: dve trobenti in dve pozavni) in pesmi za štiri trobila (dve trobenti in dve pozavni). V praktičnem delu je še posebno zanimivo delo avtorja z učencem prek notne slike. Te je pravzaprav poleg redkih besed še največ in seveda proti koncu tudi v duetih. Ni kaj oporeči avtorju, vendarle gre za aktivnega trobentača, pevca in trobilca, ki je ves svoj pedagoški eros in obolus zdaj razgrnil še med druge in mnoge nove uporabnike tovrstnih gradiv. Premalo ali pa skoraj nič nimamo Slovenci na tem področju kljub odličnemu tovrstnemu razvoju trobil v vsej vertikali njihove pedagoške in umetniške piramide.

Potem se ves omenjeni pesemski repertoar ponovi v dveh kompletih (partiture s klavirsko spremljavo in parti) za trobento ali tenor, rog in pozavno ali bariton. Vsakemu od treh zvezkov

je dodan še dvojni komplet zgoščenk s posnetki klavirskih spremljav natisnjenih skladb za posamezna glasbila; več kot štirideset za vsakega od omenjenih glasbil. Očitno gre za še več, kot smo omenili na začetku: gre za intermedialni didaktični komplet, kar je pravzaprav kljub pričakovanemu medijskemu razvoju neke vrste prvenec. V vseh zvezkih je avtor F. Korbar še dodatno pripisal uvodnike, zraven pa so še besede ravnatelja *Glasbene šole Grosuplje* Deana Teliča Zavašnika. Lektorici učbeniškega kompleta za trobento (od 1. do 6. razreda osnovnega glasbenega izobraževanja) sta Jožefa Repar Lakovič in Marija Samec, urednik Drago Zakrajšek, notograf kar avtor F. Korbar sam, fotograf Andrej Zakrajšek, tonski tehnik (za zgoščenke) pa Janez Repnik.

Franc Korbar (roj. 1938) je po svojem osnovnem poklicu akademski glasbenik trobentač. Četudi je v glasbi začel z učenjem violine in šele pri štirinajstih letih začel z učenjem trobente, je prav na tem področju naredil največjo kariero. Prek prvotnega jazzovskega in narodno-zabavnega dela na RTV Slovenija (1956–1989) se je šele tedaj zaposlil kot uspešen pedagog v *Glasbeni šoli Grosuplje*. Izkušnje skladatelja, aranžerja, trobentača in vokalista, ki jih je dobil kot poklicni glasbenik na različnih odrih po svetu, so ga na isti šoli pripeljale tudi do ravnatelja (1997–2006). Od leta 2010 je upokojen. Tudi na tem »delovnem mestu« ne miruje, saj še (honorarno) poučuje, hkrati pa sva od leta 2012 tudi kolega trobilca v *Godbi ljubljanskih veteranov*. F. Korbar – Cac je vsestranski glasbenik, muzik po duši in srcu, očitno pa tudi dokaj razmišljujoč, saj mu omenjeni učbeniški zalogaj po eni strani pomeni skupek vsega njegovega dosedanjega ukvarjanja z glasbo in še posebno s trobili (trobento), obenem pa je to tudi njegov intelektualni vrhunec, saj kot sam pravi: »V šole je treba uvesti (še) predmet avtogenega treninga in meditacijo, da imajo mladi ljudje možnost zgraditi svojo pozitivno osebnost.« V načrtu ima že naslednje glasbenoteoretično delo z naslovom *Trobila – telo in duša*.

